

UZUPEŁNIJ: 1. „Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca ... wiernych” 2. „i zapal w nich ogień swojej miłości. 3. „Jezus powiedział do swoich uczniów: „...zachowywać moje przykazania” 4. „Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jeżeli Mnie ...” 5. „Ja zaś będę prosił Ojca, a ... Parakleta da wam”. 6. Każdy usłyszał w swoim sercu głos ... Boga 7. Jezus nam wszystko ... 8. „Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój ... go. 9. Duch Święty przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem”. 10. Paraklet - Duch Prawdy – to Duch 11. „On was wszystkiego ...” 12. „Nie potrzeba więcej, jak tylko odkryć, że Bóg kocha, i ... na tę miłość.

1	x	x	x	S		O			H	x	x	x
2	x	x	x	x	O	G			Ń	x	x	x
3	x	B		D		I		C	E	x	x	
4	M		L			E		E	x	x	x	
5	x	x	x	x	I	N			O	x	x	
6	x	x	x	S		M			O	x	x	x
7	x	x	P			I		D	I		L	
8	x	x	U			L			E	x	x	x
9	P			Y		O			I	x	x	x
10	x	x	x	x	x	S		I			Y	x
11	x	x	N			C		Y	x	x	x	x
12	O		P			I		D	I			Ć

Ojciec św. Franciszek: -- Wstępując do nieba Chrystus nie zostawia nas samych, lecz posyła Ducha Świętego, który czyni nas Jego świadkami w świecie

...Jezus mówi do swoich przyjaciół: „Oto Ja ześlę na was obietnicę mego Ojca” (w. 49). Mówi o Duchu Świętym, Pocieszycielu, o Tym, który będzie im towarzyszył, prowadził ich, wspierał w ich misji, bronił ich w walkach duchowych. Rozumiemy zatem coś ważnego: Jezus nie opuszcza uczniów. Wstępuje do nieba, ale nie zostawia nas samych. Przeciwnie, właśnie przez wstąpienie do Ojca zapewnia wylanie Ducha Świętego, swojego Ducha. Przy innej okazji powiedział: „Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was” (J 16, 7), to znaczy Duch Święty. Także w tym widzimy miłość Jezusa do nas: Jego obecność jest obecnością, która nie chce ograniczać naszej wolności. Wręcz przeciwnie, robi dla nas miejsce, ponieważ prawdziwa miłość zawsze rodzi bliskość, która nie przygniata, nie jest zaborcza, jest bliska,

ale nie jest zaborcza; przeciwnie, prawdziwa miłość czyni nas głównymi postaciami. Dlatego Chrystus zapewnia:

„Idę do Ojca, a wy będziecie przyobleczeni mocą z wysoka: pošlę wam Ducha mego, a wy Jego mocą będziecie kontynuować moje dzieło w świecie” (por. Łk 24, 49).. [Anioł Pański, 29 V 2022];

św. Jan Paweł II - „U początku owego nadprzyrodzonego <<usynowienia>> ludzi stoi Duch Święty, który jest Miłością i Darem ... (por. n. 55).

„W zmartwychwstaniu Chrystusa bowiem Duch Święty – Parakletos, objawił się nade wszystko jako Ten, który daje życie” (n. 58). To Duch Święty przetwarza świat ludzki od wewnątrz, od wnętrza serc i sumień. To On uczy jak uczynić „dar z siebie” (n. 59). Taki człowiek żyjąc życiem Bożym jest chwałą Boga, a utajonym szafarzem tego życia i tej chwały jest Duch Święty” (n. 59).

[“Dominum et Vivificantem”].

Stefan Kardynał Wyszyński – Duch Święty to przedziwny tchnienie życia, to jakby wiatr usłudźnie przynoszący wilgoć na pustynię ... [Kromka chleba, 23]

Pierwszą Osobę Trójcy Przenajświętszej - Boga Wszchemogącego i Trzecią Osobę - Ducha Świętego, tak jak Jezusa nazywamy ludzkimi imionami. - Boga Wszchemogącego nazywamy Ojcem. Ludzkim imieniem „ojcze” zwracamy się do tych, którzy nas kochają, prowadzą i opiekują się nami. Trzecią Osobę Trójcy Przenajświętszej - Ducha Świętego – nazywamy Pocieszycielem. Pocieszyciel, to także ludzkie imię tych, którzy przynoszą nam ulgę w cierpieniu. Sam Jezus nazwał Wszchemogącego Boga Ojcem, a Ducha Świętego Pocieszycielem. Pewien pan żalił się: „Kiedy byłem szczęśliwy, powodziło mi się, z radością chwaliłem Boga. >>Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu<< - mówiłem tak, jakbym śpiewał na różańcu. Kiedy spotkała mnie przykrość upokorzenia, nie mogę wykszusić ani słowa, modlitwa staje mi kością w gardle”. **Chrystus Pan w chwili największego cierpienia na krzyżu nazwał Boga Ojcem.**

[x Jan Twardowski];

MOJE POSTANOWIENIE:

Pomodłę się o przyjęcie darów Ducha Świętego i o to, abym przyjął (przyjęła) dar dziecięctwa Bożego ...

Kapelan IMiDz- x. Proboszcz A. Wójtowicz - 22 632 38 00
e-mail : swstanislaw_bm@o2.pl http://www.stanislaw-bm.pl/
Parafia Św. Stanisława BM-01-244 Warszawa; ul.Bema73/75
[gazetka do użytku wewnętrznego Instytutu]

INSTYTUT MATKI I DZIECKA
ul. Kasprzaka 17
KAPLICA ŚW. RODZINY
(W PODZIEMIACH SZPITALA WEJŚCIE NR 4
POKÓJ NR P47)

MSZA ŚW.
NIEDZIELA
GODZ. 15.00
W CZERWCU
GODZ. 14.00
od poniedziałku do piątku

05. 06. 2022

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego

Spowiedź pół godziny
przed i po Mszy Św.
oraz na prośbę.

Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych i zapal w nich ogień swojej miłości. (J 16,7.13);

J 14, 15-16. 23b-26

Jezus powiedział do swoich uczniów: "Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam, aby z wami był na zawsze. Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdzie do niego, i mieszkanie u niego uczynimy. Kto nie miłuje Mnie, ten nie zachowuje słów moich. a nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca. To wam powiedziałem, przebywając wśród was. A Paraklet, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem".

Wszyscy zrozumieli przesłanie Apostołów, obcy i przybysze, ponieważ przemówili oni ludzkim językiem, budząc tęsknotę ukrytą w sercu człowieka. Nie potrzeba więcej, jak tylko odkryć, że Bóg kocha, i odpowiedzieć na tę miłość. Cud, który się dokonał w dniu zesłania Ducha Świętego, polegał na tym, że każdy usłyszał w swoim sercu głos samego Boga. W tym Głosie ma źródło tajemnica jedności. Upragniony przez wszystkich pokój będzie możliwy, gdy odwołamy się do naszego serca i przemówimy do siebie ludzkim językiem. [Andrzej Kuśmierski OP, „Oremus” czerwiec 2007, s. 205-206];

... - Pokój wam” – powiedział Jezus do apostołów, którzy ze strachu pozaykali się w wieczniku. Pokój wam” – to znaczy: nie jesteście sami, nie lękajcie się, jesteście powołani. Nieważne, że mogą przyjść trudności, cierpienie, śmierć męczeńska. Czuwa nad wami Duch Boży – moc Boża. Wszystko obróci się ku dobremu. **Pokój – to obudzenie świadomości, że jesteśmy w potężnych rękach Boga. Jak bardzo nam potrzeba takiego pokoju, kiedy tyle ogarnia nas lęków.** [W świetle Ewangelii, x J. Twardowski, s. 374];

Przybądź, Duchu Święty, Ześlij z nieba wzięty Światła Twego strumień. Przyjdź, Ojciec ubogich, Przyjdź, Dawco łask drogich, Przyjdź, Światłości sumień. O, najmiłszy z gości, Słodka serc radości, Słodkie orzeźwienie. W pracy Tyś ochłodą, W skwarze żywą wodą, W płaczu utulenie. Światłości najświętsza, Serc wierzących wnętrza Poddaj Twej potędze. Bez Twojego tchnienia, Cóż jest wśród stworzenia? Tylko cierń i nędze. Obmyj, co nieświęte, Oschłym wlej zachętę, Ulecz serca ranę. Nagnij, co jest harde, Rozgrzej serca twarde, Prowadź zabląkaną. Daj Twoim wierzącym, W Tobie ufającym, Siedmiorakie dary. Daj zasługę męstwa, Daj wieniec zwycięstwa, Daj szczęście bez miary. [Sekwencja];

MODLITWA WIERNYCH- módlmy się:

1. Módlmy się za Papieża Franciszka i pasterzy Kościoła, aby z miłością ukazywali nam Chrystusa – w mocy Ducha Świętego – **CIEBIE PROSIMY...**

2. Módlmy się za dzieci z naszego Instytutu, ich rodziny, lekarzy i wszystkich pracowników, aby w największych trudnościach opierali się na wierze w Boga - **CIEBIE ...**

3. Módlmy się o obfitość Bożych Łask, Pokój i opiekę Matki Bożej dla ludzi całego świata – **CIEBIE PROSIMY...**

4. Módlmy się za nas samych o potrzebne dary Ducha Świętego -

– CIEBIE PROSIMY – Wysłuchaj nas Panie Kontempluj Ewangelię według Lectio Divina:

I - Lectio - Przeczytaj w skupieniu, kilka razy tekst Ewangelii, jak gdyby dyktował Ją dla ciebie Duch Święty.

II - Meditatio – O czym myślał Chrystus, gdy obiecywał Ducha Świętego. - Chciał dać nam Towarzysza i Przyjaciela, a nie chłopca na posyłki. Czy będziemy w stanie Go przyjąć tak, jak chciałby tego Chrystus? Chrystus wiedział, że to nie takie proste, wiedział, że Ducha Świętego nie może przyjąć „świat” – ponieważ Go nie widzi ani nie zna. A my właśnie często jesteśmy tylko ze świata. Zaraz – zapyta ktoś – a niby to skąd mamy być, jak nie ze świata? Otóż w języku Ewangelii słowo „świat” oznacza życie bez Boga, przeciwne Bogu, albo zupełnie obojętne na Boga, tzn. życie bez wiary. Taki człowiek faktycznie nie zna Boga, albo ma zupełnie fałszywy obraz Boga, ukształtowany według swoich wyobrażeń i potrzeb. Dlatego też nie może i nie chce przyjąć Ducha Prawdy, bo wtedy musiałby zrezygnować ze swoich „prawd”, często o wiele łatwiejszych i mniej wymagających. I tu dopiero bardzo wyraźnie widać, kim jest chrześcijanin: jest to człowiek, który chce poznać Boga. A może Go poznać – i poznać, bo Bóg z nim przebywa. Gdy człowiek jest gotów Boga przyjąć i wpuścić do swojego życia, Bóg nigdy nie odmawia. Przychodzi szybko – i wtedy człowiek staje się chrześcijaninem. Dopiero wtedy, gdy z zaufaniem odda swoje życie Bogu. W tym samym momencie otrzymuje Ducha Świętego, a w Nim – nowe życie.

III – Actio / oratio: - Teraz ty pozwól Bogu zstąpić do swojego serca i mów o przeżyciach, które rodzi w tobie słowo. Wyrażaj je szczerze przed Bogiem. Może ci w tym pomóc modlitwa słowami Ewangelii: **Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię (Ps 104)**

IV – Contemplatio: Trwaj przed Bogiem ...To czas bezsłownego westchnienia Ducha, ukojenia w Bogu. Powtarzaj w różnych porach dnia:

Przybądź Duchu Święty, Ześlij z nieba wzięty Światła Twego strumień. [Sekwencja]

[z x Mariusz Pohl].

KALENDARIUM:

06. VI. – pn. – Święto Najświętszej Maryi Panny, Matki Kościoła- Jakakolwiek interwencja Maryi, czy to fizyczne uzdrowienie, czy uleczenie relacji rodzinnych; jest zawsze znakiem, który odsyła nas do Boga, abyśmy poczuli się Jego dziećmi, przestali się Go obawiać i zaczęli żyć w przyjaźni z Nim. Opieka Maryi nad Kościołem zmierza zawsze do pomnożenia jego świętości; tak aby jego dzieci wypełniały wszystko, co im mówi Chrystus. [x J. Januszewski, „Oremus” VI 2008, s. 61];

07. VI. – wt. – Wsp. św. Barnaby, Apostoła - Wspominamy dzisiaj św. Barnabę, Apostoła i towarzysza wypraw misyjnych św. Pawła. Barnaba przypomina nam o nakazie misyjnym Chrystusa: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody”. Każdy człowiek ochrzczony zobowiązany jest do dawania świadectwa. Słowem i przykładem własnego życia mamy głosić Chrystusa. Wiara rośnie w nas wtedy, gdy się nią dzielimy. Czasami od apostołstwa powstrzymuje nas małoduszność, wydaje nam się, że nie potrafimy głosić Ewangelii. Lecz Pan nie pozostawił Apostołów samych, zapewnił ich: „Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”. On także dzisiaj jest z nami, dlatego nie bójmy się iść i głosić. [J. Kruczek OP, „Oremus” VI 2008, s. 45];

09. VI. – czw. – Święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana - Wraz z całym Kościołem coraz intensywniej przyzywamy Ducha Świętego. On jest dawcą wiecznego życia, a życiem wiecznym jest to, abyśmy znali jedynego prawdziwego Boga oraz Tego, którego On posłał, Jezusa Chrystusa. Drogą do poznania Boga jest wiara, która działa przez miłość. Duch Boży jest Miłością, Jego zatem prosimy, aby wypełniał w nas dzieło zamierzone przez Boga. [M. Rojszyk OP, „Oremus” VI 2006, s. 178];

Ze znanych mi widzialnych znaków Ducha Świętego najbardziej odpowiadają mi trzy: wiatr, woda i ogień. ... - „Wiatr wieje tam, gdzie chce” [J 3,8] – Duch Świętego nie można przywiązać w jednym miejscu. Jest tu i tam. – Woda. Jezus stale mówił o źródle wody żywej. Ogień. W dniu Zesłania Ducha Świętego nad głowami apostołów pokazały się języki ognia... - Nie sposób wyobrazić sobie Ducha Świętego. Wszystkie znaki, jak gołębica czy ogień, nie wypowiadają Jego tajemnicy. Nie widzimy Ducha Świętego, tak jak nie widzimy wiatru, ale widzimy Jego działanie. Jest strażnikiem duchowości i niewyobrażalnej wielkości Boga. - Niewidzialny, a jednocześnie bliski nam, bo stale spotykamy się z Jego działaniem i Nim jesteśmy ogarnięci.

[x Jan Twardowski]